

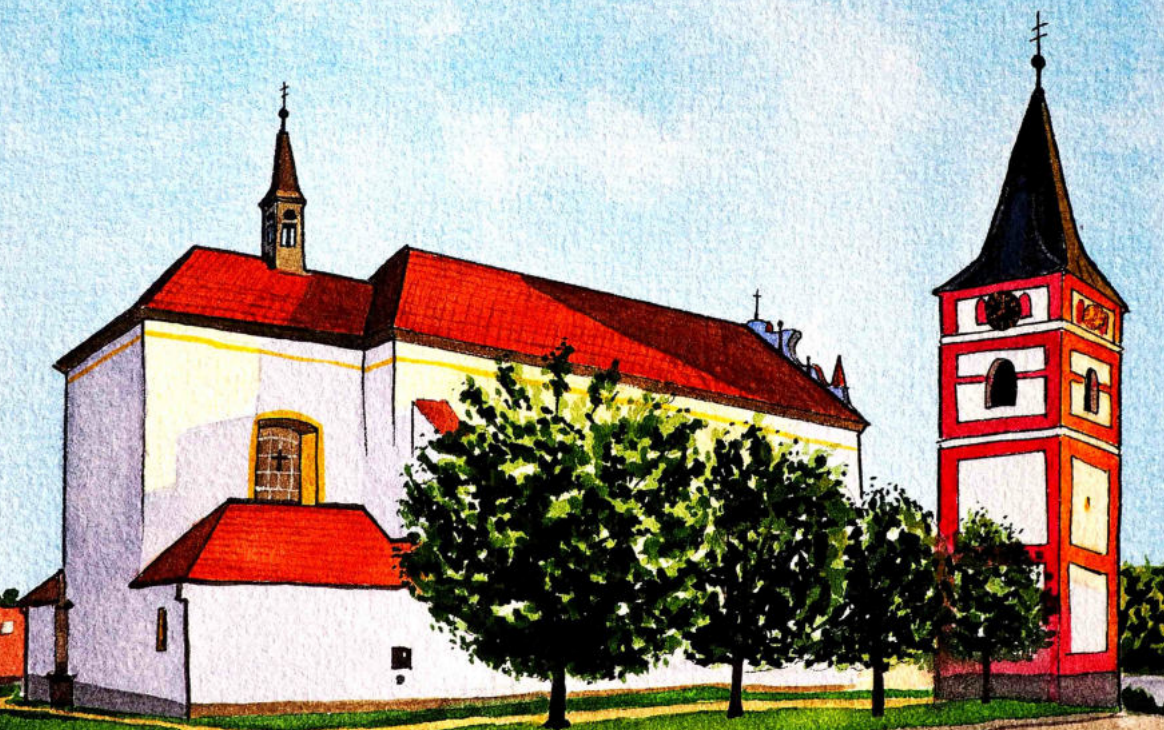

Na srdci

(in)formační měsíčník vikariátu

12/24

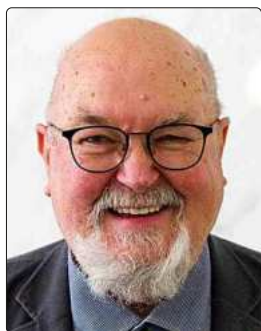
Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka

Farnost: Černovice

Doporučený
příspěvek 30 Kč

Neradostná statistika

Nedávno proběhlo v našich farnostech sčítání lidu kostelního. Píšu tento text v době, kdy ještě nejsou známy výsledky z našeho vikariátu (my jsme je ještě před uzávěrkou obdrželi, jsou uvnitř čísla - pozn. red.), ale odhaduji, že čísla budou mít sestupnou tendenci.

Vzpomínám si, ještě jako student, že v Žirovnici byly v neděli dopoledne dvě mše svaté, protože na první bohoslužbě bylo tolik lidí, že lavice k sezení nestačily.

Dnes, když přijedu do Žirovnice sloužit, napočítám devět až patnáct věřících, odhadem v průměrném věku kolem 65-70 let.

Úbytek je celoplošný. Pokud bylo před léty z 50 pohřbů 49 církevních, dneska je tomu naopak. Stejně jako v případech svateb nebo křtů. Motivací k takových obřadům bývá spíše pověrečná magie než poctivá křesťanská víra. Nejinak je tomu v Černovicích nebo v Častrově, kde situaci také dobře poznám.

Že nechodí do kostela lidé, kterých se náboženská výchova nedotkla, to je jasné. Ony tam ale nejdou ani děti a vnoučata těch, kteří do kostela chodí pravidelně. Příčin je jistě víc.

Životnost takových farností odhaduji na 10, maximálně 15 let. Je zde otázka, co s církevními budovami potom. V plzeňské diecézi biskup už prodává nejen fary, ale i kostely. Vzhledem k vývoji se domnívám, že takový osud čeká i farnosti našeho vikariátu. Vzhledem k velikosti žirovnického kostela může tento posloužit jako skladovací prostor některé místní firmy.

Jsou slyšet stesky, že je nedostatek kněží. Vzhledem k počtu farností je tomu tak. Vzhledem k počtu věřících a liturgických obřadů je ovšem kněží nadbytek. Proním krokem k řešení takové situace bude slučování farností. Víím, že řadě věřících se to nelíbí. Bude to od nich, pokud budou chtít být v neděli v kostele, trochu pochopení, sebezáporu a oběti. Tedy vlastností, které už se dávno nenosí.

P. Jaroslav Max Kašparů, výpomocný duchovní, Rynárec

Na srdci - měsíčník farností vikaritátu Pelhřimov. Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Registrace: MK ČR E 24463.

Příští uzávěrka: 16. 12. Jedno číslo vyjde asi na 30 Kč. V nákladu 600 kusů tiskne Rain, Jindřichův Hradec. Děkujeme za příspěvky.

Výběr z liturgického kalendáře - 12/2024

1. První neděle adventní

3. sv. Františka Xaverského

4. Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve; sv. Barbory, panny a mučednice

6. Sv. Mikuláše, biskupa, patrona naší diecéze

7. Sv. Ambrože, biskupa a učitele církve

8. Druhá neděle adventní

9. Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

12. Panny Marie Guadalupské

13. Sv. Lucie, panny a mučednice

14. Sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve

15. Třetí neděle adventní

22. Čtvrtá neděle adventní

25. Slavnost Narození Páně

26. Sv. Štěpána, prvomučedníka

27. Sv. Jana, apoštola a evangelisty

28. Sv. Mlád'átek, mučedníků

29. Sv. Svaté rodiny

31. Sv. Silvestra I., papeže.

Z osobností měsíce: svatý Charles de Foucauld

Křesťanský svědek plný horlivosti v hlásání evangelia, tak můžeme uvést světce tohoto měsíce. Byl vychován jako katolík, ale odvrátil se od Boha a užíval si nezřízeného života. Změna přišla ve 28 letech, kdy byl svědkem hluboké víry muslimů. Nastoupil cestu hledání, na jejímž konci se rozhodl ke svátosti smíření a přijetí sv. přijímání. Poté zažil silný dotek Božího milosrdenství a něhy. Zapsal si: „Ve chvíli, kdy jsem uvěřil, že Bůh existuje, pochopil jsem, že nemohu dělat nic jiného než pro něj žít.“ Stal se trapistou, působil ve Francii, Sýrii a jako poustevník v Nazaretě. Nakonec přijal kněžské svěcení a odešel na alžírskou Saharu, kde konal misie mezi tamějšími kmeny. Rozhodl se pro naprostou chudobu a vypracoval řeholi. Založení kongregace „Malých Ježíšových bratří“ se ale nedařilo, byl zastřelen loupežnou bandou 1. 12. 1916. Kanonizován byl v roce 2022. **(tb)**

Kalendárium - náš vikaritát

Horní Cerekev a okolní farnosti

6. 12., 1. pátek Počátky a H. C. - 17 h adorace, mše sv.

8. 12., 14.00 - H. Cerekev, Adv. setkání s P. Kacou (**viz plakát**)

21. 12., 17.00 - H. Cerekev - gymn. sál ZŠ, chvály Hagios (**plakát**)

22. 12., 17.00 - Počátky, kostel, koncert Brass Quintet

mše Vánoce:

24.12. - Počátky 22.00, Veselá 15.00 (**viz plakát**), H. Cerekev 20.00

25.12. Veselá 9.30, H. Cerekev 11.00, Žirovnice 8.00

26.12., 29. 12. a 1. 1. - běžné nedělní časy mší

26.12., 17.00 - H. Cerekev, dětské předst. Vánoční zvyky a tradice

28. 12. Žirovnice 18.00

31. 12., 16.00 - H. Cerekev, mše (poděkování za rok), Hagios

Chvojnov a okolní farnosti

6.12., 18.00 - Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi

Roráty - Chvojnov 7.12, Zachotín 14.12., Vyskytná 21. 12. (**viz plakát**)

13.12., 18.00 - Chvojnov, svatá při svíčkách, 18.45 chvály (**plakát**)

20.12., 17.00 - Chvojnov, adorace, 18.00 - mše svatá

mše Vánoce:

24.12. - Chvojnov 22.00, Zachotín 16.00

24.12., 21.30 - Chvojnov, zpívání vánočních písní se Sborečkem

25.12. - Chvojnov 8.00 (vánoční hra), Vyskytná 11.00, Zachotín 9.45

26.12. - Chvojnov 8.00

31.1. - Chvojnov 17.00

1.1. - Chvojnov 8.00, Vyskytná 11.00, Zachotín 9.45

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

Roráty - SO 7. - 21. 12., v 6.30 mše při svíčkách a po ní snídane

14. 12., 14.00 - Ctibor, mše v kapli, posezení ve staré škole

15. 12., 15.00 - Častrov, vánoční zpívání žáků ZŠ a MŠ Častrov

24. 12., 14.00 - Ctibor - zpívání koled v kapli

mše Vánoce:

24. 12., Častrov 16.00, Kamenice nad Lipou 22.00

25. 12. Mnich 8.00, Kamenice 9.30, Častrov 11.00

26. 12. Kamenice nad Lipou 9.30, Hojovice 11.00

27. 12. Kamenice nad Lipou 17.00

28. 12. Těmice 17.00 (poutní k sv. Janu)
29. 12. Mnich 8.00, Kamenice nad Lipou 9.30, Častrov 11.00
31. 12. Kamenice nad Lipou 15.00 mše na poděkování za rok
1. 1., Mnich 8.00, Kamenice nad Lipou 9.30, Častrov 11.00
29. 12., 19.30 - KNL, Rybova mše vánoční, sbor ze Stráže n. Nežárkou

Nový Rychnov a okolní farnosti

Roráty vždy v 6.30 - Branišov 7.12., Dušejov 14.12., Větrný Jeníkov
21.12., Milíčov 23.12., Nový Rychnov 6.12. 13.12. 20.12.
23. 12., 18.00 – Těšenov, adventní mše a po ní zpívání koled
mše Vánoce:
24. 12.: Branišov 15 (14.30 koledy), N. Rychnov 22.00, Dušejov 24.00
25. 12., Nový Rychnov 8.00, Dušejov 9.30, Větrný Jeníkov 11.00
26. 12., Nový Rychnov 8.00, Mirošov 9.30, Sázava 14.00
27.12., Milíčov 17.00
Svátek sv. Rodiny: Nový Rychnov 8.00, Dušejov 9.30, Branišov 11.00
31. 12., Nový Rychnov 16.00
1.1., Nový Rychnov 8.00, Dušejov 9.30, Větrný Jeníkov 14.00

Pelhřimov

úterý (3. - 17. 11.), 19.00 - farní sál - chvály, díky, písně atd.
středy (4. - 11. 12.), po mši (cca 18.45), růženec
Roráty: středy (4. - 11. 12.) v 6.00, soboty (7. - 21. 12.) v 7.00
5. 12; 19. 12., 19.00, farní sál - společenství žen
6. 12., 22.00 – farní sál, Modlitby mužů
11. 12. po mši sv. (cca 18.45), biblické hodiny, učebna
12. 12., 19.00, sál - společenství mužů
7. 12., aula gymnázia, 14.00, Ženy ženám (**viz plakátek**)
15. 12., 9.00 tzv. „dětská“ mše, po ní farní kavárna na faře
15. - 18. 12., NE 14-19.00; další dny 7-12 a 13-18 adventní zpovídání -
svátost smíření vyhrazena pro děti: NE 14 -15.00 h
18. 12., 21.00, modlitba růžence (Mariina výzva z Medžugorje)
20. - 22. 12., farní sál, 40hodinová adorace (Modlitby matek - pátek
společná adorace, sobota 7.30 mše svatá)
21. 12., 18.00 – Mariánské večeradlo (**viz plakátek**)
24. 12., 15.00 - Vánoční bohoslužba pro rodiny s dětmi
26. 12., 15.30 - Děkování Ježíškovi

ADVENTNÍ SETKÁNÍ

**zveme Vás na obnovení
tradičního setkání, které se bude
konat v sále na faře
v Horní Cerekvi**

**v neděli 8. 12. 2024
ve 14 hodin**

hostem bude P. Rafał Kaca

Pěvecké uskupení **Řekni všem**
vás srdečně zve na

Adventní koncert

8. prosince 2024 | 15:00 hodin

v kostele **Nejsvětější Trojice na Křemešníku**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Příspěvkem podpoříte poutní místo Křemešník.

DCM ČB
Diecézní Centrum Mládeže
České Budějovice

**SPOLEK
KTIŠ**
PRO MLADÉ

Jindřichův Hradec
Pelhřimov
Tábor

14.12.
2024

VIKARIÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V PELHŘIMOVĚ

Chceš více poznat své vrstevníky z Tvého vikariátu?

Chceš se na chvíli ztišit a setkat se s Bohem?

Chceš zažít mnoho legrace?

BLIŽŠÍ INFO + PŘIHLÁŠKA ➡

Chvály

v klášterní kapli

HOSPODINA BUDU CHVÁLIT PO CELÝ
SVŮJ ŽIVOT, SVĚMU BOHU ZPÍVAT
ŽALMY, CO ŽIV BUDU.
ŽALM 146:2

VŽELIVĚ

PÁTEK 6/12/2024
19—21 HODIN

POŘÁDÁ SPOLEK HNÍZDO VE SPOLUPRÁCI
S KLÁŠTEREM ŽELIV
A BRATRY PREMONSTRÁTY

Mariánské večeřadlo

16.11.2024 v 18 hodin

21.12.2024 v 18 hodin

Kostel sv. Bartoloměje
v Pelhřimově

...nakonec má Neposkvrněné Srdce zvítězí!

**MMT VESELÁ VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
VENKOVNÍ STEZKU S TÉMATEM:**

VÁNOCE DO KAPSY

od 1.12.2024 do 24.12.2024

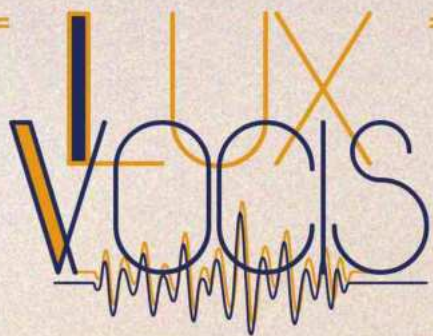
kdykoliv

Stezka nemá jasně stanovenou trasu,
úkolem je najít a sesbírat během Adventu
podle mapy 12 adventních prvků ve Veselé a
kolem Veselé. Mapa bude k dispozici v
parku u dětského vánočního stromu.

Finální prvek dostanou děti během Štedrého
dne v rámci Dětské vánoční mše v kostele
sv. Jakuba ve Veselé od 15:00 hodin.

MĚSTO PACOV A PS LUMEN VÁS ZVOU NA
FESTIVAL SBOROVÉHO ZPĚVU
NA **15. POLEDNÍKU**

KOMORNÍ PĚVECKÝ SBOR **LUMEN** PACOV
KOMORNÍ SBOR **CANTABILE** HRANICE
DĚTSKÝ SBOR **MEDVÍDATA** Č. KRUMLOV

KČ PACOV
7. 12. 2024 16:30

VSTUPNÉ 100 Kč
VÍCE NA WWW.PACOV.CZ

Vánoční koncert při svíčkách

29. 12. 2024 V 17:00

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE NA KŘEMEŠNÍKU
– KOSTEL JE VYTÁPĚN

**EVA ČEKALOVÁ, PETR COUFAL, TOMÁŠ HEJDA
JOSEF HEJDA A JAN HEJDA**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

V PŘÍPADĚ PŘÍZNIVÉHO POČASÍ NOČNÍ VÝSTUP NA ROZHLEDNU
PÍPALKY – PRO ÚČASTNÍKY KONCERTU ZDARMA

ZVE: MATICE KŘEMEŠNICKÁ O. P. S

RORÁTY 2024

ve chvojnovské farnosti

sobota

7/12 Chvojnov

14/12 Zachotín

21/12 Vyskytná

6.30

hodin

CHVÁLY

CHVOJNOV

13/12/24 18.45

Farní kostel

Poslední chvály v roce budou spojeny
s dobročinnou sbírkou.
Také letos podpoříme projekt Teplo babičkám.

Předem děkujeme za vaše dary!
Více o projektu: www.chutpomahat.cz

SETKÁNÍ ŽEN *Ženy ženám*

Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.

Přísl. 4,23

TÉMA:

naplněná

SOBOTA 7.12.2024 OD 14 HODIN
GYMNÁZIUM PELHŘIMOV, AULA

SOUČÁSTÍ SETKÁNÍ JE:

*mše svatá, chvály, slovo, občerstvení, gaučtalk,
sdílení, přimluvná modlitba, tématické workshopy*

PŘIHLAŠOVÁNÍ:

V PŘÍPADĚ DOTAZŮ KONTAKTUJTE: 739 927 699

SPOLČO HAGIOS ZVE NA

VEČER chval

SPASENÍ MILOSTÍ

"Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta
záchrana není z vás, je to dar Boží; není na
základě skutků, aby se nikdo nemohl chlubit."
(Ef 2,8-9)

21.12.2024
17:00

Gymnastický sál ZŠ Horní Cerekev

Vstup z nové přístavby. Do sálu není povoleno vcházet
v obuvi, proto je vhodné vzít si náhradní přezůvky.

Hagios

hagios_cz

Zapalme svíčku

Světový den památky zesnulých dětí

Kdy: neděle 8. 12. 2024 od 18.00

Kde: kaple sv. Kříže (Kalvárie), Pelhřimov

Přijďte spolu s námi uctít památku těch, kteří nedostali šanci zestárnout. Společně zapálíme svíčky za své milované a věnujeme jim láskyplnou vzpomínku.

Na program je i krátké duchovní slovo. Hudebně akci doprovází ZUS Pelhřimov.

Svíčky a teplý nápoj budou na místě k dispozici zdarma.

...ať jejich světlo stále svítí

www.dlouchacesta.cz

SČÍTÁNÍ LIDÍ NA BOHOSLUŽBÁCH - ŘÍJEN 24

FARNOST	POČET LIDÍ
NOVÁ CEREKEV	68
RYNÁREC	51
PACOV	108
ČERNOVICE	51
VĚŽNÁ	16
MNICH	14
KAMENICE N. LIPOU + TĚMICE	86
ČASTROV	22
POČÁTKY	64
HORNÍ CEREKEV	83
VESELÁ	70
ŽIROVNICE	32
DUŠEJOV	44
BRANIŠOV - VĚTRNÝ JENÍKOV	39
NOVÝ RYCHNOV	83
CHVOJNOV	142
VYSKYTNÁ	41
ZACHOTÍN	30
PELHŘIMOV	561
BOŽEJOV	71
LIBKOVA VODA	42
ČERVENÁ ŘEČICE	51
HOŘEPNÍK	24
KOŠETICE	29
LUKAVEC	133

VIKARIÁT PELHŘIMOV CELKEM - 1955

Kalendárium - naše diecéze (i okolí)

4. 12., Třeboň, Čas adventu a Vánoce na jihu Čech - v třeboňském kostele v 18.00, přednáší etnograf Jihočeského muzea Jan Šimánek

4. 12., Klokoty, Kostelní betlémy na Tábořsku - od 18.00 v poutním domě Emauzy, přednáší Ludmila Mikulová z Husitského muzea

6. - 8. 12., Prachatice, Světlo na mé cestě, adventní obnova pro dívky - P. Marek Poláček a sestry boromejky

9. 12., České Budějovice, Význam humoru v lidských vztazích - přednáška Roberta Huneše, 18.30, Jihočeská vědecká knihovna, pořádá ČKA.

13. - 15. 12., klášter Želiv, víkend pro chlapy - seminář vede Marek Novák a další hosté.

14. 12., Želiv, Adventní koncert - od 18.00 v kostele, vystoupí skupina Diogenes (gotika, spirituály, světské i duchovní písně)

15. 12., klášter Želiv, sympozium Tři cesty, jedno světlo - začátek 10.30 mše - biskup Jan Vokál, poté přednáška v Českém nebi: setkání u příležitosti významných výročí tří osobností: P. Josefa Toufara, opata Víta Tajovského a prof. Karla Vrány.

25. 12., Želiv, Rybova Česká mše vánoční - 10.30 kostel, vystoupí profesionální sólisté, pod taktovkou P. Žáka.

28. 12. - 3. 1., Silvestr v Medžugorje - organizuje Vojtěch Machovský, duchovní doprovod zajištěn.

17. - 19. 1., klášter Želiv, víkend pro ženy - seminář vede Marek Novák a další hosté. Přihlášky přes web do 3. ledna.

Opravenou kapli sv. Václava v Sázavě vysvětil biskup

Dne 26. října proběhlo za účasti otce biskupa Vlastimila Kročila a řady kněží vysvěcení zrenovované kaple svatého Václava v Sázavě. Nechyběli zástupci městyse Nový Rychnov, v čele se starostou Janem Malátem, a hasiči ze Sázavy, Řeženčic a Nového Rychnova. Loni zastupitelstvo městyse rozhodlo o renovaci asi ve výši 1,5 milionu korun – žádost o dotaci nebyla vyslyšena. Poděkování patří dárcům, kteří přispěli a díky jejich podpoře byla renovace kapličky dokončena. Mezi těmi, kdo se na opravě podíleli přímo fyzicky, je i místní rodák, restaurátor Jaroslav Benda. **Regionální magazín**

Foto: Stanislava Tichá

Dušíčková pouť s lampiony do Starého Pelhřimova 3. 11.

Foto: Petra Poláčková
a Zdeněk Havel

Misijní neděle: Jděte a pozvěte na hostinu všechny!

Třetí neděli v říjnu slavíme Světový den misií, u nás známý pod názvem Misijní neděle. Tu letošní jsme prožívali společně s dětmi z Misijního klubka na dětské mši svaté v kostele sv. Michaela v Pacově.

Téma Misijní neděle pro tento rok zní „Jděte a pozvěte na hostinu všechny!“ (Mt 22,9). Tato výzva pak provázela děti z Misijního klubka po celé jejich setkání. Jak říká papež František, je to pozvání, abychom šli a pozvali k Boží lásce každého, bez rozdílu. Ale jak to konkrétně udělat? Co takhle třeba upéct koláče, jako poděkování všem, kteří se snaží ve svém životě nějak pomáhat? Bylo rozhodnuto. V sobotu před dětskou mší svatou se malí i velcí z klubka sešli a napekli koláče!

V neděli 20. října se konala dětská mše svatá v kostele sv. Michaela v Pacově. Bylo tady trochu rušněji, než obvykle. Děti zpívaly, mládež z pacovské farnosti je doprovázela hrou na hudební nástroje a my všichni ostatní jsme se k nim také připojili svým zpěvem.

Pan farář Jaroslav Šmejkal během promluvy vyprávěl dětem o životě mladého italského chlapce Carla Acutise. Carlo byl patnáctiletý kluk, který byl znám svými programovými a počítačovými schop-

Foto: archiv SVČ Sít'

nostmi a ty využíval k šíření Boží slávy. Našel si svůj způsob, jak „pozvat na hostinu všechny“.

Po skončení mše svaté pak děti rozdávaly koláčky všem, kdo přišli. Ten den jsme si více než jindy uvědomovali, že pomoc není jen o velkých gestech, ale právě o každodenních maličkostech. Každý, i malý čin lásky a pomoci, má svou cenu. Ať už je to úsměv, podaná ruka, nebo koláček – vše může proměnit životy lidí kolem nás.

Velké poděkování patří Hance Loskotové a Markétě Převorové, které se s láskou věnují dětem v Misijním klubku, panu faráři Jaroslavu Šmejkalovi za duchovní vedení, panu Vojtěchu Kudrnovi a mládeži za krásný zpěv a hudební doprovod, a v neposlední řadě vám všem, dárcům! Výtěžek sbírky poputuje na Papežské misijní dílo, kde bude mít každý dar skutečný dopad na život potřebných.

Petra Koblicová, Pacov

Svatohubertské mše se konaly v Pelhřimově...

Dne 3. listopadu slavíme svátek sv. Huberta, patrona myslivců. V našem vikariátě uspořádali myslivci slavnostní mši hned v několika farnostech k uctění památky svého patrona.

V Pelhřimově se tento rok konala již 29. Svatohubertská mše v kostele sv. Bartoloměje. Organizována byla kulturní komisí Okresního mysliveckého spolku (OMS) Pelhřimov. Hubertskou mši B dur z pera Petra Vacka a Josefa Selementa v podání profesionálního uskupení Jihočechští trubači doplnily děti z mysliveckého kroužku, které nosily obětní dary. Mše svatá byla celebrována vikářem P. Josefem Sláčkem.

Na úvod byla zařazena vzpomínka na zesnulého bývalého předsedu OMS Pelhřimov Františka Dohnala, který založil tradici sloužení Svatohubertských mší v Pelhřimově. Sbormistr Robert Tauer rovněž všechny přítomné krátce informoval o historii troubených a zpívaných skladeb této mše. K překvapení všech se v 90. letech Hubertská mše B dur trúbila i ve Vatikánu pro papeže Jana Pavla II.

...a také ve Vyklanticích (foto na další dvojstraně)

Ve Vyklanticích byla sloužena jubilejní 10. Svatohubertská mše svatá v kostele sv. Jana Nepomuckého. Na malém place před menzou byly vystaveny také obětní dary ve formě ulovené zvěře přímo divokého prasete a daňka. Mši sv. celebroidl administrátor farnosti P. Siard Dušan Sklenka. Hudební doprovod před kostelem, v průběhu mše i po ní zajišťovali rovněž Jihočeští trubači za doprovodu chrámového sboru Musica Siloensis ze Želiva.

Zde bylo také poděkováno zakladateli této tradice, přítomnému Janu Štolovi. Po mši svaté bylo zajištěno malé občerstvení ve formě zvěřinového guláše v místním pohostinství.

Všem zúčastněným myslivcům i nemyslivcům děkujeme a doufáme, že jste si tuto výjimečnou mši svatou užili.

Marie Benešová

Do svatohubertske mše v Rychnově se zapojili i sokolníci

Foto: Stanislava Tichá

Kamínek zpíval pro povodně a zve také na koledy

Stalo se už tradicí, že na přelomu října a listopadu pořádá Římskokatolická farnost a Smíšený pěvecký sbor Kamínek z Kamenice nad Lipou podzimní koncert.

V neděli 3. listopadu, zpíval Kamínek před naplněným místním kostelem Všetech svatých. Program koncertu obohatilo sólové vystoupení některých jeho členů nebo kolegů, kteří jinak sbor doprovázejí.

Letošní podzimní koncert byl spojen se sbírkou na podporu lidí zasažených povodněmi. Vysoká částka, která se vybrala, činila 11.760 Kč a byla zaslána na účet Charity Česká republika.

Tímto chceme poděkovat všem, kteří přispěli svým darem na dobrou věc. Věříme, že náš dar pomůže těm nejpotřebnějším.

Současně Vás chceme pozvat 11. prosince na kamenické náměstí. V rámci akce "Česko zpívá koledy" si můžete s Kamínkem zazpívat, přijďte, těšíme se na Vás. Přejeme Vám veselé Vánoce a šťastný rok 2025.

Za Kamínek Josef David

Téma Modliteb matek? Přinášet lásku a útěchu

Počátkem října se vydalo několik maminek z Pelhřimova a okolí na národní setkání Modliteb matek do Pardubic, jehož hlavní téma bylo „Přinášet lásku a útěchu“. Zakusily jsme sílu duchovního přátelství a povzbudily se tak k věrnosti v tom, k čemu jsme byly skrze Modlitby matek pozvány. Byl to požehnaný čas naplnění láskou, radostí, pokojem a vděčností, poznaly jsme sílu modlitby a jednoty. Uvědomily jsme si, jak jsme si navzájem oporou, zvláště když přijde období, kdy nám docházejí síly a přicházejí různé zkoušky. Každá žena dostala dárek – zástěru. Zástěra byla dříve nedílným oděvem každé ženy. Připomíná nám, že máme přinášet lásku, důvěru, bezpečí, zástěra zakrývá mnoho hříchů, láska mlčí. Babičkovská

Foto: Michaela Svídová/ Člověk a víra

zástěra je symbolem lásky.

Podělíme se s Vámi o pár myšlenek, které nás oslovily:

- Každý den začít s myšlenkou „všechno chci dělat s láskou“
- Bůh nepovolává schopné, ale uschopňuje povolání
- Modlitby matek stoupají do nebe, ale modlitby otců rozrážejí

nebesa

- Nikdo se za tebe nebude modlit s takovou láskou jako tvoje maminka

- Abychom mohly rozdávat druhým, musíme čerpat u Boha.

Duch svatý je štědrý, dává tolik, kolik kdo potřebuje

- Dnešní doba žádá připravené ženy – nést světlo víry, nést Boží lásku

- Láska je vstupenka do nebe

Nové ženy, které by se chtěly zapojit do společenství Modliteb matek, zveme na společnou modlitbu všech skupinek do sálu na faře v Pelhřimově každý 3. pátek v měsíci v 18.30 hod a v sobotu v 7.30 hod na mši sv. na faře.

Jaroslava Blažková, Pelhřimov

V Dušejově otec biskup Vlastimil biřmoval tři ženy

Dne 6. října se v kostele sv. Bartoloměje, ve farnosti Dušejov, konalo biřmování. Po několika desetiletí naši farnost navštívil sám českobudějovický biskup Vlastimil Kročil, což bylo pro místní věřící velkou událostí. Biskup Kročil udělil svátost biřmování třem biřmovankyním, které se na tuto událost připravovaly více než rok pod vedením pana faráře Petra Vavřince Konopíka. Tato slavnostní událost byla nejen duchovním obohacením pro biřmovankyně, ale také pro celou farnost, která se sešla, aby podpořila své členy v tomto významné kroku jejich duchovní cesty.

Adéla Pechová, Dušejov

Foto: Martin Malý

Růženec se dá modlit i bez elektřiny, vědí Pacovští

Již přes dva roky se každou neděli odpoledne schází pacovští farníci k modlitbě růžence v kapli svaté Anny v Pacově. V barokní kapli z roku 1703 není elektřina, a tak atmosféru starých časů dokreslují jen plápolající plamínky svící. Modlitba růžence začíná v neděli v létě v 17:00, v zimě v 16:00.

**Za farnost Pacov
Miroslav Kokeš**

Mladí mohli vidět srovnání potratů a dalších tragédií

Foto: Jan Vrána

Mezi pelhřimovským gymnáziem a obchodní akademií proběhla výstava Stop genocidě, která pořádá na veřejných prostranstvích výstavy velkoplošných snímků následků potratů ve srovnání s dalšími tragédiemi a genocidami 20. století.

Při misijní neděli v Onšově vybarvili kontinenty

V neděli 20. října proběhla v kostele sv. Martina v Onšově tradiční "misijní" mše svatá. Místní farníci přinášeli s obětními dary i předměty symbolizující jednotlivé kontinenty spolu s barevnými svíčkami (bílá Evropa - obilí a chléb, žlutá Asie - rýže, zelená Afrika - písek, červená Amerika - kuřice a brambory, modrá Austrálie a Oceánie - ovčí vlna). Po mši se farníci mohli občerstvit dobrotami, které připravily místní ženy. Přitom přispěli na Papežská misijní díla. Zbyl i čas na krátké popovídání. Byly to příjemně strávené chvíle, které přispějí na dobrou věc. **Jiří Beneš**

Foto: autor

Svätost biřmování přijalo ve Chvojnově 15 mladých

V neděli 20. října byla ve chvojnovské farnosti po sedmi letech udělena 15 mladým svátost biřmování. Přípravu na přijetí Ducha svatého provedl P. Jozef Fekete a P. Benedikt Rudolf Machalík.

Svätost biřmování přijel udělit pomocný biskup Pavel Posád, který byl velmi srdečný a oplýval radostí. Během slavnosti nás biřmovance otec Benedikt jednotlivě představil, což všechny potěšilo, protože pan biskup a lidé z farnosti se s námi mohli alespoň částečně seznámit.

Při mši svaté byla i díky kapele hmatatelně cítit přítomnost Ducha svatého. Tuto slavnost jsme si krásně prožili jak my, biřmovanci, tak i celá farnost. Byl to opravdu Boží moment. **Eliška Kostková**

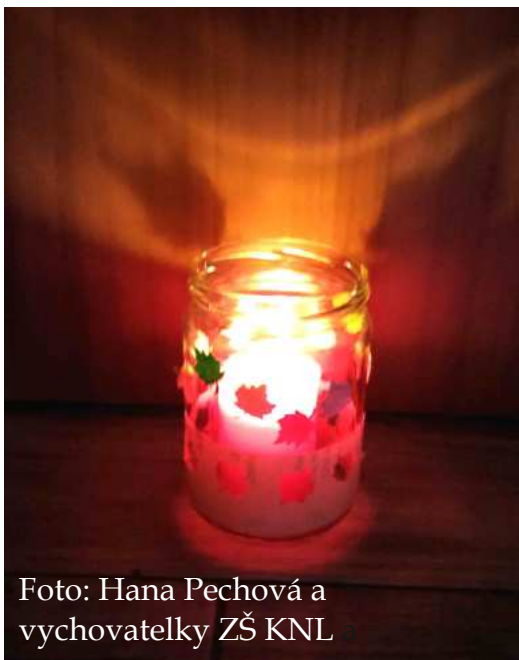
Foto: Tomáš Tunkl

Vzpomínky na zemřelé v podání dětí - v Častově...

... a v Kamenici nad Lipou

Opravená kaple u studánky byla požehnána

V neděli 17. listopadu se konalo žehnání nově opravené kaple svatého Jana Křtitele u Zázračné studánky. Kaple byla poničena minulou zimu pádem stromu a přežila i následky silného větru před povodněmi v září.

Žehnání proběhlo za účasti zástupců města, kraje a církve i s malým pohoštěním. Celkově oprava stála těsně nad milion korun. Matice Křemešnická u této příležitosti zorganizovala veřejnou sbírku, při které se vybralo 381.493 Kč. Všem dárcům i touto cestou srdečně děkujeme.

Vít Škoda, Matice křemešnická

Foto: Tomáš Škoda

Matice křemešnická bilancovala a plánovala

Před žehnáním opravené kapličky (*viz strana vlevo*) se na výročním setkání v hotelu Křemešník sešli členové Matice křemešnické. Kladně hodnotili letošní pouť, mj. osobní přístup biskupa Václava Malého.

Novinkou je digitalizace přednášek letošního 11. ročníku Křemešnického léta za pomoci lepší techniky a jejich umístění na YouTube - s 6600 zhlédnutími vede mše a přednáška P. Mariána Pospěchy. Mezi návrhy na hosty dalšího Křemešnického léta padala jména jako Vojtěch Kodet, Šebestián Pavel Smrčina či Tomáš Petráček.

Trend využívání nových technologií a sítí směřuje přes možnosti darů formou QR kódu až po přesun webu Matice na platformu Omnia, případně i zřízení profilu na Instagramu.

Stále se hledá možnost financování oprav budov kolem kostela, reálnou přípravnou akcí pro budoucí plány se jeví stavba vodovodní přípojky od hotelu k bývalé škole. Je to sice "jen" 188 metrů, ale prorážet tvrdou křemešnickou skálu v nezáměrné hloubce 110 centimetrů bude tvrdým oříškem i pro zkušeného bagristu. (hm)

Černovice - Povýšení sv. Kříže

Když projíždíte krajinou okolo Černovic, obklopí vás husté lesy, ze kterých se po čase vynoří idylické městečko, kterému vévodí (nyní opravená) věž kostela Povýšení sv. Kříže.

Po příjezdu na Mariánské náměstí zjistíte, že věž kostela je samostatně stojící zvonice z roku 1660, což nebývá u našich místních kostelů zcela běžné. Údajně na jejím místě měla stát kaple zasvěcená svaté Kateřině.

Toto tvrzení podporuje dodnes dochovaný středověký základ věže. V roce 1397 je černovický kostel poprvé zmiňován jako farní kostel s farní kaplí sv. Kateřiny. Do té doby byl kostel filiálním k farnímu kostelu sv. Martina v Dobešově (ten zanikl, zbyla z něho pouze kaple a loď byla obytná se sýpkou – ale nedávno prošel rekonstrukcí, kdy loď byla opět obnovena a přičleněna ke kapli). Na konci husitských válek byl černovický kostel vypálen a vybit tábory.

Zasvěcení Povýšení sv. Kříže je poprvé písemně doloženo roku 1647. Tehdy chrám prošel rozsáhlou přestavbou, mimo jiné vznikla hrobka pro potřeby majitele panství. Náhrobní kámen nalezneme

Věž měla do ničujícího požáru roku 1857 tři šindelem kryté bání nad sebou. Letos byla věž opravena. Nynější barevné provedení je podle Stanislavy Filipové decentnější než červená přemalba (viz obálková kresba, která vznikla před opravou).

uprostřed lodi. Že byl kostel navštěvován panstvem, dokládá dodnes zachovaná prosklená oratoř v pravé části presbytáře. Barokní podobu získal kostel po požárech v 18. století, kdy panství spravovali Kinští a Šternberkové. Na měnicích se majitele odkazují erby na věži a nad vstupem do kostela.

Umbela a křtitelnice

Podíváme-li se do interiéru chrámu, zaujme nás jeho velikost, zachovalost a klenba. Impozantní nástropní fresky vymaloval Jan Vysekal ml. z Kutné Hory v roce 1898. Výzdobu zadal rodák Msgre. ThDr. Alois Jirák, kanovník a probošt v Jindřichově Hradci. Práce trvala od května do srpna.

Nástropní obrazy zachycují Mojžíše na poušti se znepokojeným lidem, perského krále, který roku 614 odnesl z Jeruzaléma Kristův kříž, vítěznou bitvu Konstantina I. Velikého roku 312 za přispění zjevení sv. kříže, české patrony shromážděné před Bohem a sv. Cecílii, patronku hudebníků.

Další zajímavostí je dochovaná korouhev ve tvaru klobouku, zvaná „umbela“. Vytvořit si ji nechalo Bratrstvo literátů – bratrstvo kostelního zpěvu, které bylo založeno roku 1691. Činnost ve farnosti vyvíjelo téměř 300 let. Korouhev byla vynášena na pohřby, jinak byla uchovávána na čestném místě v kostele. Dnes ji najdeme na kruchtě u varhan.

poutní kostel - sv. Anny

Součástí černovické farnosti je poutní kostel sv. Anny. Nachází se u lesa na hranicích s Jihočeským krajem. Byl postaven v 17. století. Mělo se tak stát na paměť nevinně odsouzené služebné Anny. V interiéru nalezneme obraz sv. Rodiny z roku 1879. Také nad pramenem byla postavena kaple a vznikly zde lázně.

Voda z pramene má stálou teplotu kolem 6 stupňů a užívalo se jí při zažívacích nemocech, při nemocech ledvin, kostí, revmatismu a dny. Na svátek svaté Anny putovala na poutní místo četná procesí z Černovicka i Tábořska. Mimo poutě ke sv. Anně je v kostelíku sloužena mše svatá s fatimskou pobožností 13. den v měsíci od května do října (viz též další text).

Foto: Josef Holub/Mapy.cz

Výčet cenných památek na území farnosti tímto ale nekončí. Pod černovickou farnost patří ještě filiální kostel sv. Jakuba Staršího v Křeči a kostel Narození Panny Marie v Lidmani. Oba kostely jsou krásně opravené. Křečský kostel je vysoce hodnotnou sakrální památkou románského původu s dochovanými vrcholně gotickými nástěnnými malbami.

Tomáš Březina

Křeč - sv. Jakuba Většího

Foto: Josef Vandelík/Wikipedia

Lidmaň - Narození Panny Marie

Foto: Ben Skála/
Wikipedia

Alespoň obrazem: farnost č. 2 - Choustník

Choustník - Navštívení Panny Marie

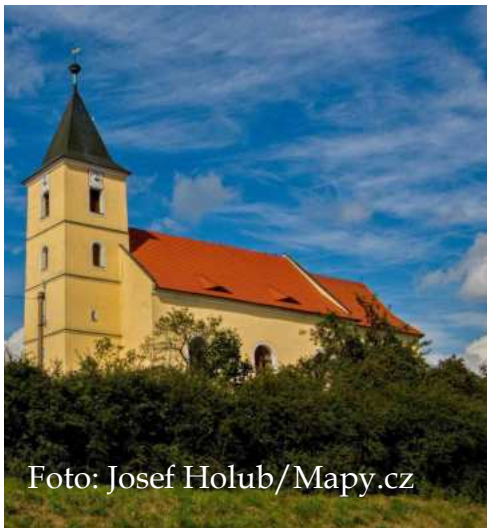

Foto: Josef Holub/Mapy.cz

Mlýny - sv. Kateřiny

Foto: Antonín Stára/Mapy.cz

Alespoň obrazem: farnost č. 3 - Věžná

Věžná - sv. Jiří

Foto: autor

Obrataň - sv. Petra a Pavla

Foto: Antonín
Stára/Mapy.cz

KOSTELY, MŠE A POUTĚ

1) farnost Černovice:

farní kostel Povýšení sv. Kříže - pouť: 14. 9., v neděli po svátku
mše Út a Pá - zimní 16.00, letní 18.00, Ne 8.00

filiální kostel sv. Jakuba Staršího v Křeči

pouť: 25. 7., v neděli před svátkem
mše Čt - zimní 16.00, letní 18.00, Ne 9.30

filiální kostel Narození Panny Marie v Lidmani

pouť: 8. 9., v sobotu poblíž svátku
mše 1x/měsíc So - 15.30 zimní, 16.30 letní

filiální kostel sv. Anny - pouť: 26. 7., v neděli po svátku

fatimské pobožnosti - 13. dne v měsíci v sezóně

přifařené vsi: Dobešov, Panské Mlýny, Rytov, Střítež, Svatava, Vac-
kov, Vlkosovice, Bohutín, Lidmaňka, Bezděčín, Sudkův Důl, Vlčeves

2) farnost Choustník:

farní kostel Navštívení Panny Marie - pouť 2. neděle v červenci
mše St 16.00, Ne 11.00

filiální kostel sv. Kateřiny v Mlýnech

pouť: 25. 11., v sobotu poblíž svátku

přifařené vsi: Dlouhá Lhota, Kajetín, Chrbonín, Krtov, Psárov, Sko-
pytce, Předboř, Tříklasovice, Terezín

3) farnost Věžná

farní kostel sv. Jiří - pouť 24. 4., v neděli po svátku
mše 1 x za 14 dní lichý týden So - 17.00 zimní, 18.00 letní

fil. kostel sv. Petra a Pavla v Obratani - pouť neděle poblíž 29. 6.

mše 1 x za 14 dní sudý týden, So - 17.00 zimní, 18.00 letní

přifařené vsi: Dobrá Voda u Pacova, Eš, Kámen, Proseč, Moudrov,
Šimpach, Vintířov, Brná

Gedeon své vojsko v Černovicích osekává na dřeň

Účastníci nedělní mše v Černovicích tvoří tak procento obyvatel farnosti. Jsme tu tak na úrovni nejateističtějších částí naší země – Sudet. Když se otce Jaroslawa, který si přede mší vše potřebné chystá sám, zeptáte, jestli bude mít ministranta, stačí jedno gesto, a pochopíte, že ministrant je zde sotva představitelný luxus. V jeho rodném Polsku bývá při mších i deset ministrantů. Zde není z čeho brát, mládež v kostele není. Pod 40 let tu má jen varhaník.

Jsme tu na hranici okresů, na okraji krajů, mimo hlavní tahy. Byl tu problém sehnat obvodního lékaře. Mezi jedny z mála větších zaměstnavatelů patří ústav pro mentálně postižené a výchovný ústav.

„Když slyším o sbírce na misie ve světě, ptám se: Jaké misie?! Tady potřebujeme misie,“ říká „natvrdo“ Václava Šenoltová. S ní a dalšími farníky se scházíme – příznačně - v kavárně.

Oni sami se co měsíc setkávají po svých domácnostech. „Je nás většinou do deseti. Připravíme si téma, rozjímáme nad úryvky z Bible a modlíme se za konkrétní věc – třeba za odvrácení útoků na mladá manželství. Ve světě je spousta problémů a někde musíme dobít baterky. Ve své práci jsem ze 150 kolegů asi jediná věřící,“ vysvětluje Jindřiška Němcová s tím, že nechtějí marnit čas povídáním o politice či receptech, i když i na rozhovor o osobních záležitostech dojde.

Dodává, že na „spolču“ také probírají seriál The Chosen (Vyvolení). „Čteme si své poznámky k tomu, obohacujeme se svými pohledy. Vidíme tam i obyčejné lidské problémy Ježíše i apoštolů, které jsme si při četbě evangelií vlastně neuvědomovali,“ připojuje se Josef Civín, který už řadu let „drží“ pravidelnou modlitbu růženec v kapli v Sudkově Dole.

Růženec a fatimské modlitby

Na otci Jaroslawovi, který přišel do Černovic teprve letos v létě, oceňují jeho ochotu poctivě se modlit růženec s věřícími i to, že je asi 20 minut před každou mší plně k dispozici pro svátost smíření. Vědí, že to není běžné. Na předchozím knězi, otci Augustinovi, si zase váží jeho mariánské úcty a toho, že inicioval opravu poutního místa sv. Anny a zavedl fatimské modlitby každý 13. den v měsíci.

Nicméně i tak Josef Civín přiznává, že ve světle života jiných farností vlastně neví, o čem se dál máme bavit. Má pocit, že věřící tu vymírají a nedaří se podchytit a povzbudit aktivní lidi. „Nedávno odtud přešla jinam mladá rodina s dětmi... Možná naším největším svědectvím je už jen to, že jsme si tu udrželi víru,“ říká s tím, že podobně tristní situace jako v Černovicích je v Křeči či Obratani.

Jak oslovit lidi?

Naštěstí je z přítomných znát touha nesmířit se s tím a pokusit se k Bohu přitáhnout i další lidi. Takovou nenásilnou

„evangelizací“ by podle Stanislavy Filipové mohl být koncert v kostele. „Hudba povznáší a máme tu jedinečný kostel. Ale lidi, kteří ztratili kontakt s Bohem, tam nepřitáhne modlitba,“ přemýšlí a dodává, že by se mohlo navázat na fungující akci, při které si i „nepraktikující“ chodí do kostela pro Betlémské světlo.

A spolu s Annou Civínovou přemýšlí i o farní kavárně: každý by přinesl nějaké občerstvení a lidé by po mši probrali jak své všední starosti, tak třeba i svůj prožitek bohoslužby.

Dále padají návrhy na nějakou misii (jako byla v létě v Počátkách Antiochia), na hostování chválové kapely, na patronaci nějaké živější farnosti vikariátu či na modlitbu za město či obec (jako byla v Rynárci). Kostelů v okolí není málo (*již zmíněný otec Jaroslav a trvalý jáhen Josef Kubů mají 8 kostelů – viz předešlá dvojstrana – pozn. red.*). Chrámy jsou pěkné, ale prázdné.

Naděje a motivaci pro další činnost Josef Civín nachází třeba v knize Soudců: Gedeon na Boží příkaz „oseká“ svoje vojsko z 22 tisíc na 300 bojovníků, a přesto porazí midjanskou přesilu.

Farníci před věží.

Foto: Tomáš Březina

Gedeon redukuje
vojsko podle zají-
mavých indicíí.
Gospel Images

Některé věci, které při setkání s kolegou Tomášem slyšíme, přesahují rámec a zaměření tohoto časopisu. Otevírají se témata způsobu správy farností (*k tématu mimochodem též úvodník P. Maxe Kašparů - pozn. red.*), pravomocí laiků, míra přístupnosti kostela či fary atd.

Cítíme, že zde by povzbuzení potřebovali jak laici, tak i duchovní. Václava Šenoltová jen mimochodem zmiňuje historku, jak tu kdysi dávno místnímu knězi zatloukli vrata fary a on prosil biskupa, aby ho odvolal z tohoto „zlého“ kraje – zřejmě poznamenaného i husitským vzdorem (vždyť u Křeče husiti bojovali ještě celý rok po Lipanech!).

1. století, nebo 22. století?

Snad popis této situace může dát něco nám všem. Už proto, abychom si vážili toho, že leckde máme nadstandardní duchovní „servis“.

Vypadá, jakoby se Černovice blížily modelu prvotní církve, který nutí „osekat“ vše vnější a řešit jen to, co je pro víru nepodstatné. To, jestli Černovice nejsou i předobrazem pochmurné vize odkřesťanštělé Evropy budoucnosti, bude zřejmě záležet i na nás.

Jan Mazanec

Farníci zmínění v článku stojí o zpětnou vazbu. Pokud byste je chtěli pozdravit, povzbudit atd., pište **p. Cívínovi - josef.civin@gmail.com**.

Kněz má hlásat Zmrtvýchvstalého, nic víc

P. ThLic. Jarosław Józef ŚCIERASZEWSKI (* 1965 v polské Bydhošti - Bydgoszcz). Na kněze byl vysvěcen roku 1994, působil nejprve v Hnězdně (Gniezno), pak se rozhodl pro misii do České republiky: sloužil v Praze a Zruči nad Sázavou. Před nástupem do Černovic spravoval farnost Bílá Hůrka na Písecku.

V Černovicích působím velmi krátce (od léta), takže se zatím nemohu vyjádřit k **otázce o spravovaných farnostech**. A také nevím, co bych měl odpovídat na otázku, **jaká má podle mě být církev 21. století** – domnívám se, že pořád taková, jakou ji ustanovil Pán Ježíš. Dovolte mi tedy pár slov k úloze kněze a věřících a také k zaměření tohoto časopisu, jak jsem ho zatím poznal.

Úkolem kněze je hlásat evangelium, hlásat lidem Zmrtvýchvstalého Krista. Jak ale toto poslání naplnit ve Vaší zemi, kde to kněz nemůže sám dělat, protože má moc farností? Zatímco v Polsku se za minulého režimu náboženství normálně učilo, zde bylo zakazováno. Výsledkem je to, že i lidé, kteří se prohlašují za křesťany, tak prakticky nežijí – nevidí nic špatného na tom žít „na hromádce“, neví, proč křtít své děti nebo proč své rodiče pohřbívat v kostele, necítí rozdíl mezi Halloweenem a dušičkami.

A často ani ti, co chodí do kostela - jedna paní třeba neměla problém jít nejprve k přijímání a pak teprve ke zpovědi. Není to proto, že by tito lidé byli hloupí, ale oni to prostě nevědí.

Proto si myslím, že by úkolem kněze a věřících ve Vaší zemi, potažmo i tohoto časopisu, mělo být víc vzdělávat, objasňovat základy naší víry, uvádět na pravou míru zkreslené zprávy světských médií. Prakticky a správně věci vysvětlovat, dávat dobré příklady světců, zkrátka všechno to, co je základem výuky náboženství. A to stále opakovat.

Například: K čemu je advent? Proč během něj nezpíváme koledy? Proč ukládáme zemřelé do země? Proč lidé ztrácejí smysl života? Jak vést děti k víře? Jak se máme postavit k válce nebo k tématům LGBT? Proč je důležité chodit často ke svátosti smíření?

Podle mě akce typu farní kavárny, koncerty v kostele nebo Noci

kostelů nemají velký efekt. Jeden kněz na Noc kostelů reagoval: „Když nepřijdou lidé do kostela ani ve dne, co je donutí tam chodit v noci?“ A jiný kněz zase chtěl přilákat nové lidi do kostela tím, že bude po mši sedět v hospodě. Tak tam s lidmi horlivě mluvil... a popíjel. Výsledek? Nikdo z nich do kostela nepřišel. A farář u doktora zjistil, že má problém s játry.

Chci tím říct, že je rozdíl mezi světem a námi, křesťany. Samozřejmě se musíme snažit oslovit i jiné lidi, než kteří chodí do kostela. Ale myslím, že jim musíme nabídnout něco jiného než svět: tedy adorace, eucharistii, zpověď, dobré kazatele – a musíme se za to usilovně modlit.

Josef KUBŮ (* 1956) - rodák z Černovic pracoval v ZZN, poté řadu let s rodinou bydlel u Bystřice u Benešova, kde vedl lihovar. V tamní farnosti vypomáhal jako varhaník, po studiu TF byl vysvěcen na trvalého jáhna. Roku 2016 se vrátil do Černovic. Vypomáhá ve farnostech otci Jarosławovi a dále působí v Chýnově, Budislavi a také v Alzheimer Home v Kamenici n. L. S manželkou vychovali tři děti.

kontaktní údaje

kněz:

P. Jarosław Józef Ścierszewski
mobil: 702 060 300
e-mail: jarscar@seznam.cz

trvalý jáhen:

Josef Kubů
mobil: 605 767 244
e-mail: kubu.josef@email.cz

předešní kněží - Černovice

1964-65	P. Josef Suchánek
1974-85	P. Václav Roubal
1985-86	P. Anton Šimurda
1986-95	P. Antonín Lyko
1995-2006	P. Jaroslav Šmejkal
2006-17	P. Jan Poul
2017-24	P. Ján Augustin

Grambal

předešní kněží – Věžná

1958-64	P. František Uhlíř
1964-71	P. František Brož
1971-74	P. Milan Píša
od 1974 spravováno z Černovic , jako výpomoc zde působil v letech	
1974-83	P. Josef Noska

Jak se slaví Vánoce v Polsku?

Černovický farář otec Jarosław je jediným polským knězem našeho vikariátu - a rozhodl se s čtenáři podělit o to, jak se slaví Vánoce v jeho rodné zemi.

Vánoce jsou pro Poláky významným svátkem, nazývají se zde Boží narození (Boże Narodzenie). Začínají 24. 12. a končí Třemi králi 6. 1.

Štědrý den je nejprve půst, večer jsou hody. Poláci věří, že následující rok bude přesně takový jako jejich Štědrý den, a proto si na jeho průběhu dávají velmi záležet.

V tento den se zdobí vánoční stromeček (choinka), který někde bývá ponechán až do Hromnic (2. 2.). Večer se schází celá širší rodina. O Vánocích nikdo nesmí být sám, a proto místní k oslavám přizvou i své osamělé známé. Některá větší města připravují štědrovečerní večeři pro lidi v nouzi.

Připomínka jesliček i Poslední večeře

Základem slavnostního stolu je bílý ubrus, pod který se pokládá snítka sena jako upomínka, že se Ježíš narodil v jesličkách. U stolu je vždy prostřeno místo navíc pro náhodné pocestné a pro ty, kteří už s námi povečeřet nemohou.

Děti z okna vyhlíží první („betlémskou“) hvězdu. Když se objeví, je čas zahájit slavnostní večeři. Všichni jsou hostitelem vyzváni k modlitbě a k lámání oplatky, což vychází z lámání chleba při Poslední večeři. Oplatka je tenká, bílá a posvěcená. Každý si z ní odlomí kousek. Všichni si navzájem popřejí zdraví, štěstí a zároveň poprosí o odpuštění. Soudržnost rodiny je středobodem polských Vánoc, a proto tento zvyk patří k vůbec nejdůležitějším.

Večeře se skládá z 12 chodů, které symbolizují počet měsíců v roce a počet apoštolů. Hlavním jídlem je většinou kapr, nejčastěji smažený nebo s omáčkou a rozinkami. Před ním se obvykle podává houbová či rybí polévka nebo boršč s uszkami (malé knedlíky ve tvaru oušek s hřibovou náplní). Mezi dalšími chody nesmí chybět pierogi (pirohy), plněné žampiony a zelím.

Vyloženě svátečním pokrmem je pak kutia (kuťa), která se jí jen jednou za rok. Je to sladká kaše z tlučené pšenice, máku, medu, oříšků a sušeného ovoce. Oblíbeným dezertem je vánoční makovec, sernik

Vlevo oplatka připravená na lámání, vpravo sladká kaše kuřa.

(tvarožník) a tradiční nadýchaný perník. Vše se zapíjí tzv. kompotem – slazeným nápojem z uvařeného čerstvého či sušeného ovoce.

Říká se, že čím více toho člověk sní, tím lepší budoucnost ho čeká. Není nutné spořádat vše, co vám skončí na talíři, ale vyplatí se okusit alespoň trochu od každého. Po vydatné večeři se stolující pomodlí, zazpívají si koledy a přesunou se k vánočnímu stromečku.

Svatý Mikuláš, Hvězdný muž, Děťátko i Děda Mráz

Na dárky pod choinkou se těší především děti. Kdo jim ale tu radost přinese? Zde platí přísloví „Jiný kraj, jiný mrav“. O pozici roznašeče dárků se dělí hned několik bytostí. Největší kus práce dovede svatý Mikuláš (Święty Mikołaj), postarší muž s bílými vousy a červeným oblečkem. Nosí dárky na většině Polska. Na západě a severu země mu do řemesla fušuje Gwiazdor, Hvězdný muž. Rád si od dětí poslechne pěknou koledu a uličníky potrestá březovou holí. V Horním Slezsku obdarovává Ježíšek (Dzieciątko) a v některých domech na východě země se dodnes objevuje Děda Mráz se Sněhurkou.

Dárky a zbytky od večeře dostávají i zvířata. Stará legenda totiž praví, že o Štědrém večeru získávají schopnost mluvit lidskou řečí, a tak si mohou postěžovat, jak se k nim lidé po celý rok chovali. Děti se proto snaží vydolovat z domácích mazlíčků nějaké to slovo.

Po rozbalení dárků většina Poláků zamíří do kostela na tzv. Pasterku, půlnoční mši svatou věnovanou zvěstování pastýřů. První i druhý svátek vánoční patří návštěvám kostelů, zpívání koled u betlémů i návštěvám vzdálenější rodiny a přátel.

P. Jarosław Józef Ścieraszewski

Pečovatelka Anna Řádová obdržela Cenu Charity

Dne 18. října Charita Česká republika slavnostně předávala Ceny Charity 2024, jedno z nejvýznamnějších ocenění pro zaměstnance a podporovatele této organizace. Za naší diecézi získala toto prestižní ocenění pečovatelka Anna Řádová z Charity Pelhřimov a také podporovatel Charity Martin Hubený z jihočeských Žimutic.

Slavnostní ceremoniál proběhl již posedmnácté a letos se počtvrté konal v prostorách katedrály sv. Víta na Pražském hradě. Předcházela mu mše svatá, kterou celebroid arcibiskup Mons. Jan Graubner. Celkem bylo oceněno 18 osob a organizací, jejichž jména byla do poslední chvíle držena v tajnosti.

Cena se udílí pravidelně každý rok od roku 2008 a oceňuje výjimečné jednotlivce a organizace, kteří svou obětavou prací a systematickou pomocí naplňují poslání Charity – sloužit lidem v nouzi. „Každý z těch, kteří se tady dnes sešli, dobře ví, že práce v Charitě není jen

o plnění úkolů a pracovních povinností. Je to vnitřní přesvědčení, poslání, které nás vede ke službě druhým, k podpoře těch nejslabších a k šíření naděje tam, kde se zdá, že už žádná nezbyla,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika, a dodává, že každý z oceněných je důkazem, že i v tomto světě plném výzev a překážek existuje nezištná lidskost, odhodlání a hluboký soucit.

Pečuje o klienty mladší, než je sama

Řada lidí v jejím věku využívá charitní pečovatelské a zdravotní služby. Anna Řádová je naopak ve svých 77 letech sama aktivně vykonává. Do Charity Pelhřimov nastoupila už v důchodovém věku, před 13 lety. Doprovázela klienty v jejich posledních dnech života, v rámci hospicové péče pomáhala rodinám překlenout obtížnou péči i strastiplné období.

Pracovala jako zdravotní sestra a dnes je pečovatelkou. Často slouží lidem, kteří jsou mladší než ona sama. V říjnu 2019 ji cestou z práce srazilo auto a téměř dva roky se z úrazu zotavovala.

Foto: Anna Guthrie/Člověk a víra

„Myslím si, že odvádím normální práci, a nevidím důvod, proč by se mi za to mělo dostávat zvláštních ocenění. Mám ráda lidi a ráda jim posloužím. Po té nehodě před lety byla vidina návratu do práce to, co mě drželo nad vodou. Jsem šťastná, že jsem se vrátila. Nemohla bych trávit důchod doma v teplákách,“ říká Anna Řádová.

Péči o nemocné zasvětila šedesát let svého života. Mezi klienty je velmi oblíbená a je také vzorem pro své kolegy.

„Aničky si velmi vážím a jsem rád, že právě ona získala letošní ocenění Charity. Její láska k práci je neskutečná. Stále je odhodlaná pomáhat potřebným. Děkuje za její velikou náruč, nasazení a službu,“ dodává ředitel Charity Pelhřimov Jiří Smrčka.

„Kdo jiný by mohl vyhrát cenu Charity než naše Anička, která namísto užívání si pohodičky v důchodu s námi bez hudrání jezdí všude tam, kde je potřeba,“ dodává vedoucí Charitní pečovatelské služby a Charitní osobní asistence Miroslava Mrázková. (tb)

O CENĚ CHARITY

Cena Charity je nejen připomínkou pracovitosti, nasazení a obětavosti těch, kteří pomáhají potřebným, ale i oslavou solidarity a lidskosti, jež jsou základem charitního díla.

Tato událost tak představuje důležitý moment nejen pro oceněné, ale i pro všechny, kteří se na práci Charity podílejí a podporují ji.

Symbolem Ceny Charity, kterou ocenění dostali, je autorská skleněná soška v podobě plamenného kříže z dílny novoborského sklářského mistra Davida Wünsche.

Kalvárii již podesáté prozáří svíčky za zesnulé děti

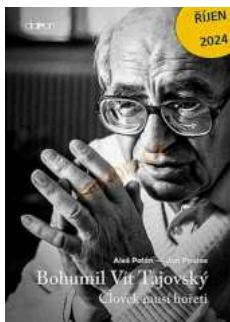
Druhá neděle v prosinci je Světovým dnem památky zesnulých dětí. Tento den spojuje rodiny a přátele po celém světě a konají se otevřená setkání. Zapálené svíčky tvoří virtuální vlnu světla po celé zeměkouli. I v Pelhřimově je možné se v neděli 8. prosince k této vzpomínce připojit a symbolicky zapálit světýlko.

Desátý ročník akce Zapalme svíčku proběhne v kapli svatého Kříže (Kalvárie) od 18 hodin (*viz plakát v přední části časopisu*).

„Během setkání zapálíme svíčky za zesnulé děti a mladé lidi a věnujeme jim láskyplnou vzpomínku,“ popisují průběh pořadatelky z pelhřimovské Charity a dodávají, že k dispozici jsou na místě svíčky i teplý nápoj k zahřátí. „Samotná akce potrvá zhruba hodinu,“ doplňují.

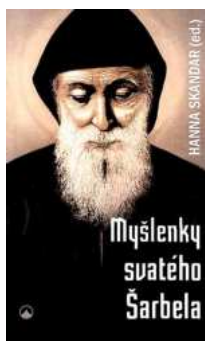
Pozvání ke společnému uctění památky zesnulých dětí dává pozůstalým příležitost zjistit, že mnoho lidí kolem nich sdílí stejně bolestnou zkušenost. Výzvu „Zapalme svíčku“ v České republice každoročně vyhlašuje spolek Dlouhá cesta.

(tb)

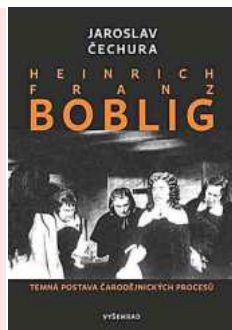
Nové vydání rozhovorů s želivským opatem Bohumilem Vítem Tajovským připravilo nakladatelství Doron. Autoři Jan Paulas a Aleš Palán v něm zpřesnili některé pasáže a doplnili chybějící údaje. Samotný text neztrácí nic ze své původní aktuality a vykresluje nelehký život mimořádného svědka víry, z jehož síly mnozí v našem regionu čerpají dodnes, jak čteme i v našem časopise.

Obrácení srdce není jen okamžik oslnivého prozření, kdy Boha poznáváme jako Pána a Spasitele. Taková zkušenost bývá pouze začátkem procesu obrácení, nikoliv cílem. Obrátit se znamená dovolit Bohu, aby vzal naše „srdce kamenné“ a dal nám „srdce z masa“. Cílem je stát se svatým = celistvým, otevřeným a použitelným pro Boha. Za tip děkujeme Martině Lagronové.

Šarbela Machlúf (1828–1898) je jeden z nejznámějších světců Středního východu z nedávné doby. Žil jako poustevník v Libanonu, ale díky pověsti Božího muže jej vyhledávali křesťané i muslimové z celého Blízkého východu. Po jeho smrti začaly proudit tisíce poutníků k jeho hrobu, na jeho přímluvu se děje mnoho zázraků i uzdravení. Na Slovensku je možné získat olej sv. Šarbela.

Povinná četba pro všechny, kdo si pamatují, jak inkvizitora Bobliga vykreslili autoři filmu Kladivo na čarodějnice. Historik Čechura vydal už druhou knihu k tématu čarodějnických procesů na severní Moravě. A přináší jiný pohled: na Šumpersku nejspíš opravdu byla nebezpečná sekta, mj. znesvěcující eucharistii. A Boblig podle něj postupoval podle zákonů, které odpovídaly duchu doby.

„Ve škole říkali, že v Boha věří už jen nějaké babičky. A přitom jsem každou neděli viděla mladé rodiny, jak jdou do katedrály. Tak si říkám: buď lže sou-družka učitelka, nebo v kostele ti lidi dělají něco divného. Začala jsem pátrat – a viděla jsem, že ti lidé mají naději,“ popisuje svou cestu k víře sestra domini-kánka Benedicta Hübnerová.

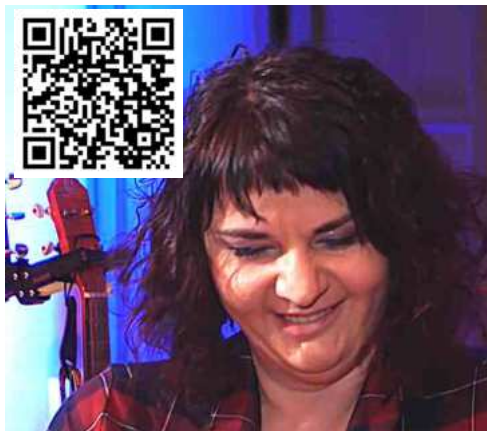

DV TV

"Kdyby došlo k boji, mohl bych říct: jsem kaplan, nebudu střílet. Ale pak bych šel říct manželce mrtvého vo-jáka: Hele, Tvůj Karel už nežije, pro-tože já jsem nevystřelil, protože jsem křesťan? Takhle to nefunguje," vy-světluje kapitán Milan Novotný, tr-valý jáhen a vojenský kaplan 43. vý-sadkového pluku v Chrudimi. V roz-hovoru přiznává, co musel během mise v Afghánistánu přehodnotit.

„Někdo řekne: Mám právo na štěstí. Ale kdo řekl, že cíl tohoto života je být šťastný? A na kom to právo máme vymáhat a jak? Pro mě štěstí není to, že mám vše, po čem toužím, ale že mám vše, co potřebuju. Není válka, mám co jíst... a jsem požehnaná tím, že můžu vykonávat povolání, které miluju," říká zpěvačka Radůza.

Silvestrovská dvojstrana na odlehčení

„Kde žije Bůh?“

„U nás v koupelně.“

„Jak to?“ „Táta vždycky ráno buší na dveře a volá: ‚Pane bože! Ty jsi tam ještě?!‘“

Ptá se farář lesního správce na výsledky včerejšího honu.

„Prý tam byl i náš nový kaplan. Trefil něco?“

„Vaše velebnosti, hezky si zastřílel, ale Bůh byl tentokrát na straně zajců.“

Ptá se puberták na náboženství: „V tej rajskej zahradě, tam byly i halucinogenní houby?“

Kněz trpělivě odpovídá:

„V Bibli je psáno, že tam bylo všechno, takže i tyhle houby.“

Týpek s úsměvem: „No, jasně. Tak to pak vysvětluje toho mluvícího hada.“

Khon s Roubíčkem pozorují, jak z Vatikánu vyjíždí kolona luxusních mercedesů. „Tak tomuhle já říkám úspěšná firma,“ povídá obdivně Roubíček. „To je, panečku, prosperita!“ Khon se k němu nakloní: „A to začínali na vypůjčeném oslu!“

Farář čte dlouhé kázání.

Zezadu se k němu nenápadně přimotá kostelník a šeptá mu:

„Otče, vy jste si asi nevšiml, že na kůru už zase hrají poker.“

A kněz mu šeptem odpoví:

„Díky za nabídku, ale nejdřív musím dokončit tohle kázání.“

Katolický kněz, pastor a rabín se rozhodli vyzkoušet, kdo z nich je lepším duchovním.

Cíl je vyrazit do hor, najít medvěda a obrátit jej na svou víru. Po návratu si sdělují zkušenosti.

Kněz povídá: "Přečetl jsem medvědovi katechismus a pokropil jej svěcenou vodou. Příští týden jde na první svaté přijímání."

Pastor má také radost: "Začal jsem mu hlásat evangelium, vložil jsem na něj ruce a on řekl, že je znovuzrozený pro Krista."

Po chvíli přivezou rabína. Je na lůžku celý ofačovaný a v sádře.

"Co se ti stalo!?"

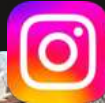
"Asi jsem neměl začínat obrízkou..."

Na světě jsou dva druhy lidí. Jedni se ráno probudí a řeknou: "Dobré ráno, Bože!". A pak jsou ti, co se ráno probudí a řeknou "Dobrý Bože, ráno!"

Jakou má chemickou zkratku svěcená voda? H2OMG.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Všechno ostatní je made in China.

Soutěž pro děti: Z Instagramu jaké biblické postavy by mohlo být toto selfie? Pište na 775269206.

Na papežovou pracovní neodbytně klepe starý Žid. Papež vyjde a ptá se: "Jak vám mohu pomoci?" Žid vytáhne papír s reprodukcí Poslední večeře a nervózně ho ukazuje Svatému otci: "Ty, co tam sedíš u stolu, jsou vaši lidé?" Papež hrdě odpovídá: "Samozřejmě, to jsou naši, křesťané! Proč?" "Pořád nezaplatili za jídlo."

Humor se občas povede i při tvorbě našeho časopisu

Z původního textu: "V neděli 29. října se ráno sešli poutníci u hrobu pelhřimovských **kněží, kteří** po krátké modlitbě vyrazili na Křemešník."

Volám Jiřímu Jedličkovi, který se zdráhá doplnit profesi u rubriky Moje víra. "Jirko, já tam musím napsat jméno a pracuje jako co." "Tak napiš - pracuje jako d'as."

Tip na pouť: Pražské Jezulátko – pražská arcidiecéze

Hlavní město naší země nabízí řadu významných duchovních míst, která stojí za navštívení. Tentokrát se podíváme do kostela Panny Marie Vítězné na Malé Straně, kde nalezneme symbol Vánoc.

Soška Pražského Jezulátka pochází ze Španělska. Legenda vypráví, že se Ježíšek ukázal jistému mnichovi, který pak sošku vymodeloval. Do Čech se Jezulátko dostalo v roce 1556. Polyxena z Lobkovic pak sošku darovala bosým karmelitánům.

Při vyplenění kláštera přišla soška o obě ruce a skončila v haraburdí. Otec Cyril měl vidění, aby Jezulátko našli a opravili. Malému Ježíškovi začala být připisována zázračná uzdravení a mimo jiné i záchrana Prahy při obléhání Švédy roku 1639. Na přelomu 19. a 20. století se úcta rozšířila po celém světě. Nejvíce ve Španělsku, v Jižní Americe, Indii, Číně, na Filipínách a v Severní Americe. V cizině se stalo známější než u nás. Papež Benedikt XVI. o Pražském Jezulátku prohlásil: „Svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a lásku.“ (tb)

Foto: Betty
Horníková /
Člověk a víra

Soutěž: poznejte fotku

Minulý úkol (vlevo), strop kaple Panny Marie Bolestné v Pelhřimově správně uhodla Jana Heřmánková.

Tipy na nové foto (vpravo) posílejte **do 14. prosince** na mazanec@centrum.cz nebo na WhatsApp (775 269 206). Výherce obdrží knihu od Matice křemešnické, které děkujeme.